

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۱ دسمبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

بنیادگرایی بیماری وارداتی

چند سال پیش وقتی برای اولین بار به ترکیه آمدم، یکی از چیزهایی که باعث حسرت بسیارم شد تفاوت فرصت کودکان اینجا و کابل بود. از دیدن این که کودکان می‌توانستند اینجا تا ساعت ده شب نیز کورس بروند، بیرون از خانه ورزش و تفریح کنند، بدون ترس از تاریکی و اختطاف‌چی تمام روز هر جا نیاز باشد بروند حیرت می‌کردم و وضعیت کودکان خود ما به ذهنم می‌گشت که فرصت‌شان، اگر فرصتی داشته باشند، از طلوع تا غروب است. پیش از طلوع و بعد از غروب نه برق داریم، نه امنیت و نه محلی برای آموزش، ورزش و تفریح. به دوستی گفتم و پندارانی که اینجا آمده‌اند هم خودشان وقت و فرصت بیشتر برای زندگی و کار دارند و هم کودکان‌شان. او گفت این‌طور نگو. تعدادی از و پنداران این‌جا را نیز برای فرزندان خود زندان ساخته اند. پرسیدم چطور؟

گفت داکتر فلانی در استانبول دخترانش را اجازه نمی‌دهد که به مکتب بروند. آن داکتر طب پسرانش را در استانبول به مکتب می‌فرستاد ولی دخترانش را به مکتب روان نمی‌کرد که مبادا گمراه شوند. دخترانش به مسجد می‌رفتند. عمران خان دروغ می‌گوید. زن‌ستیزی و جلوگیری از درس دختران فرهنگ مردم ما نیست. اکثریت مردم ما در شهر و ده، از تمام اقوام حامی درس و کار و آزادی‌اند. اما آلودگی بنیادگرایی را نیز نمی‌توان انکار کرد. جمع‌کثیری از مردم شهری و دهاتی، در مناطق مختلف کشور آلوده شده‌اند. این آلودگی بیشتر از پاکستان آمده است. ضدیت با آزادی و درس دختران از مدارس پاکستان در افغانستان تزیق شده است. خلاف آنچه عمران خان گفته است، آلودگی بنیادگرایی و ارتجاع از نوعی که امروز افغانستان را به زانو درآورده، بیشتر شهری است تا دهاتی. دهاتی‌ها ابزار بازی این مرتجعان اند ولی مدیریت و رهبری این جریان در دست مدرسه‌ئی‌ها و دانشگاهیان شهری است. مبلغان بدویت، آدم‌های

درس‌خوانده در مدارس و پوهنتون‌هایند. گروهی از آنان داکتران طب، انجینران و استادان پوهنتون می‌باشند. این مرض مکتبی و وارداتی است.